

var vedtaget af Aarhus Byraad, og som gik ud paa at opfordre Regeringen og Rigsdagen til at udarbejde og være medvirkende ved Gennemførelsen af et Forslag, der vilde betyde en større Repræsentation for vore Byer i Almindelighed. Det ere Byraadene enedes om.

Hvis der havde været Stemning for Forholdstalsvalgmaaden, hvis man havde ment, at den var det ønskelige, at det var der, Maalet for Bestræbelserne i Øjeblikket skulde ligge, vilde sikkert baade Aarhus og de andre Byraad have formet en Resolution eller Udtalelse til Regering og Rigsdag, som gik ud paa dette, men Byraadene have ikke indladt sig derpaa. Selv de Byraad, i hvilke Højre var eneraadende, hvor der ikke sad en eneste Socialdemokrat eller Venstremand, have udtalt sig for den skete Henvendelse. Derfor have vi og Venstre Ret til at sige, at i denne Sag staa samtlige danske Provins-købstæder bag ved det Forslag, som her foreligger.

Siden denne Vedtagelse af omtrent samtlige Landets Byraad har Spørgsmaalet været for i Aarhus Byraad, og med alle Stemmer mod 3 — ikke med alle Stemmer mod Højre, saaledes som Højres Blade have sagt, thi der var 6 Højremænd, som ikke vilde stemme imod — har Aarhus Byraad vedtaget at rette en Henvendelse til Rigsdag og Regering, og i ganske særlig Grad til Lovgivningsmagten, om at fremme det Flertalsforslag, som foreligger her. Det, der undrer mig i denne Sag, er, at Højre synes at være fuldkommen enig med deres Ordfører. Tilsyneladende eksisterer der ingen Repræsentation for Provinserne af Folketingets Højre. Det kan maaske forklares af den Grund, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) og det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) begge ere Københavnerne. Naar de komme henholdsvis til Randers og Odense, føle de sig selvfølgelig som Provsrepræsentanter, men ikke saa snart have de sat deres Ben paa Københavns Asfalt, før de glemme, hvad de repræsenterer (*Stemmer*: Hvor ved De det fra?) Det ved jeg fra de ærede Medlemmers egen Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich); han har igen i Dag talt ud fra et fuldkommen ultrakøbenhavnsk Standpunkt. At Aarhus faar 1 Kreds mere, Aalborg 1 Kreds mere, Esbjerg 1 Kreds mere, at Byerne ude omkring i vort Land faa 4 Repræsentanter mere i det danske Folketing, bekymrer ikke de ærede Medlemmers egen

Ordfører, det bekymrer heller ikke de ærede Medlemmer selv; der er kun et, der interesserer den ærede Ordfører og Højre i denne Sag, og det er Hovedstadens Interesser. Selvfølgelig maa disse Interesser ogsaa varetages, men foruden København er der andre Byer i Landet. Der er en Række af udmærket blomstrende Byer med et driftigt Borgerskab og et Frisind, der staa fuldt ved Siden af det, der findes her i København, og naar der derfor foreligger et Forslag, der giver Byerne mere i Øjeblikket, end de vandt i 1894 — da vandt de egentlig kun 2 Kredse, medens der nu er Forslag om at give dem 4 —, saa har den ærede Ordfører for Højre ikke Ret, naar han siger, at dette Forslag i mindre Grad er i Købstædernes Interesse end det Forslag, der forelaa i 1894. Gennemføres dette Forslag, er det sikkert, at saa faa Købstæderne, det vil sige Byerhvervene, 4 Repræsentanter mere; gennemføres det ikke, opretholdes den bestaaende Ordning. Det ærede Medlem talte noget om 1 Fugl i Haanden og 10 paa Taget, ja, det er en Fugl i Haanden, naar vi vedtage Forslaget, men det er 10 paa Taget, hvis de Herrer fastholde deres doktrinære Standpunkt, thi doktrinært er Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg i Øjeblikket. Det er saa lidet praktisk, at ikke en eneste dansk By har gidet beskæftige sig med denne Side af Sagen, hvorimod samtlige Byer, med Undtagelse af 3—4 Stykker, hvor Regeringsvenstre var i Flertal, paa et tidligere Tidspunkt have udtalt Haabet om, at et Forslag som det, der her foreslaas, maatte blive vedtaget af den danske Rigsdag. Og derfor tale de Herrer fra Højres Side ikke paa de danske Købstæders Vegne, de tale paa en Politiks Vegne, som ikke har Ærinde til Byerne eller bekymrer sig for dem, men som kun har Ærinde til Godsejerne og det store Hartkorn.

Hammerich: Da min ærede Side-mand, det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), havde Ordet, besvarede han ogsaa en Del af det, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds fremdrog mod mine Udtalelser, men der var dog adskillige Ting, der vare rettede saa direkte mod mig, at jeg kunde ønske at give ham nogle Svar derpaa. Han svævede væsentligst uden om, hvad jeg tror er Kærnen i mine Udtalelser. Først fortalte han noget om, at det ikke betød noget, at jeg dækkede mig med, at jeg i 1890 havde givet min Tilslutning til Forholdstalsvalgmaaden, thi i 80erne havde